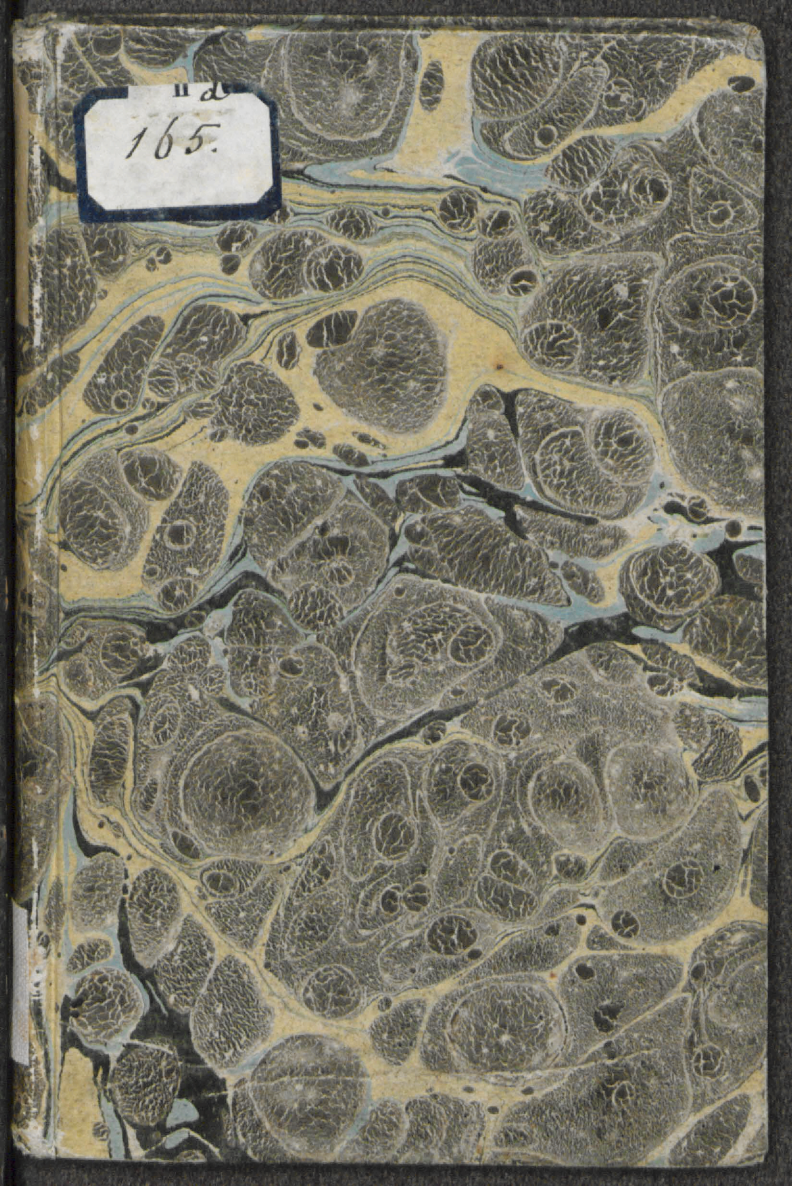

165.

Philol.

R
1632

RTd 165

74

13d. 165.

CALENTIVS

ELYSII CA

LENTII AMPHRATEN

sis, Croacus - De bello Rana-
rum & Murium.

Homeri Batrachos
myomachia.

AD LECTOREM.

Fortunam, in tuto, dubij cognoscere Martis

Si quis amat, praesens hoc eme, Lector, opus

Maenides primus quod graece condidit author,

Elysius uersu reddidit Ausonio,

Haganae, per Iohannem
Secerium.

BIBLIOTH:
ACADEM:
DORPAT:

4-II A
2367

1051990313

CALENTIVS

LVTIO FILIO SALVTEM

D Vm lustrū perago in pelignis
Nasonis patriam ueneratus,
apud Colotium meū, inter ne
gotta plurima interdū noctū
ad literas inuitor. Et cū libel-
los alios non habeā, quos lecti-
tem, mea carmina relego, quae
mibi quondam iuueni placuere. Et in primis elegiat
illas, quas ad Ormithiam adolescens scripsi, ob negotia
alia iam diu desertas atq; memendatas repeto. Cū his
Croacum libellam quem primum omnium ea etate edide-
ram, comperi, Homerum imitatus, cuius fabellā semel,
cursumq; legerā, eius argumenti memor, cum exemplar
negaretur, opus denuo scribere adortus sum nouis uer-
bus, quod septē diebus absolui. Tanta mihi, tum eius rei
uis materiae suppetebat, ut non fabulā edere, sed editā
scribere uisus sim, quasi eo praelo affuissem, longe qui-
dem plura his adiciens ē meis iocis. Illū ego inter iuue-
nilia fragmēta cōpertum legi, ridens, ac transcribi iussi
pro tempore emendatum, quem ad te mitto, ut puer in-
terdū lectites, quē ego nō multo maioris etatis annos,
scilicet duo de uiginti natus edidissē, & te à minu-
tarum serarum praelijs ad heroum, ducumq; gesta sa-
cilius conferas. Vale.

LIB. I

ELYSII CALENTII A Ma
PHRATEN. DE BELLO
Ranarum & Murium, Croacus
libellus incipit.

D Icite Dij nemorum, quae prima iniuria ranas
Quisue furor timidus in tristia funera mures
Impulit, hinc actes Rodulari, hinc arma Croaci
Non audita prius geminorum praelia regum
Da mihi te facilem, primoq; ignosce labori
Terpsichore, mecumq; duces, & tristia bella
Prosequere, exiguo ni te pudet aequore remos
Flectere, quo magnus tandem flexit Homerus
Ille Deos quondam solitus puppesq; Pelasgas
Troianusq; acies canere, & maorina tela,
Interdum uacuis diuino carmine iuste
Summisitq; lyram, & ranarum praelia dixit,
Non humile est igitur quicquid cantarat Homerus
Nec te poeniteat mecum mea musa tocari,
Olim equidem, si fata sinant, si aspiret Apollo
Non paulo grauiora canam, tecumq; labores
Ausonios, fortesq; duces, urbesq; superbas
Expediam, domitasq; nouo sub Casare gentes,
Interea patiare tocos, populumq; natantem,
Montanasq; acies in praelia leta uocari,

HOMERI B A.

Incipio, tu me sequere, & uestigia firma,
 Stagnum erat in medio nemorum, iuxtaq; uirentes
 Rumulus, exigua salices nutriuerat unda
 Hic Ranis statio leuissima, siue calenti
 Sole sub arboribus uiridi seu frigore ripa
 Congruere ad radios malint, seu nare per undas
 Illic innumerae gentes, & docta iuuentus
 Nare lacu, celeriq; uadis contendere cursu
 Et noctem querulo labentem fallere cantu,
 At mandata dabit populis, & iura Croacus
 Maxima ranarum cui primo in flore iuente
 Plurima congruerat cum regno gloria forme
 Gaudebatq; lacu, & ranarum scepra tenebat
 Et iam tempus erat, quo Cinthius auge relicta
 Instaurare faces, propiusq; accedere terris
 Cœpit & obliquum percurrere segnius orbem
 Cum (puer infelix) cursu defessus & estu
 Mus oleardus hians, & faucibus arida siccis
 Ora ferens, uireas ibat poturus ad undas,
 Vix sitiens prima uestigia fixit arena,
 Porrexitq; ad aquas rictus, hausitq; liquorem,
 Cum subito emicuit, summoq; in gurgite sedit
 Rana loquax, raucaq; illi sic uoce locuta est
 Quo ruis imprudens, que ue hæc audatia foedo
 Contactu uiolasse latas, mea regna? deosq;
 Nec uerius, ne ue arma humeris aptissima nostris?

Quin age

TRACHOMYOMACHIA

Quin age siste gradum, fluctus prohibemus auitos,
 Et secede lacu nostros sensura lacertos
 Bellua, ni ueniam supplex in littore poscas,
 Dixit, & informes erexu ad aethera rictus,
 Lataq; plus solito tumuerunt pectora regi-
 Mus oleardus ad hæc, fastus depone superbos
 Hospes ait, liceat gratos haurire liquores,
 Et sedare sitim, tristici, resistere morbo
 Pace tua bone rex, neq; enim turbaumus undas,
 Nec me degenerem, ulliq; ex sanguine natum
 Inuenies, haud ista decent opprobria regem.
 Nam mihi rex pater est opibus Rodildardus & aruis
 Non adeo spernendus, auisq; & sanguine Diuum
 Ille Iouis magni genitum se prole fatetur
 Mater Hamadriadas inter formosa puellas
 Coniugio Regis Rodildardi lege potita est,
 Imperium nemoris syluas saltusq; tenemus
 Non socios, aut arma fero, qui tristia bella
 Improbus usq; tuas ueniam moturus ad undas,
 Sed mihi dum cupido uenandi summa libido est,
 Dum prædam sequimur perq; alta cacumina auro
 Amisi comites, & iam grauis altius eunti
 Aestus erat, meq; interea suis arida fessum
 Occupat, aspicio circum, & nemora omnia lustro
 Hos tandem ad fontes ueni, si nomina queris
 Virtutemq; animosq; & fortia pectora dicam.

A 2

Clara mihi nomen Olearum facta dedere,
 Nemo fuit melior grati explorator oliui
 Nec quisquam leuior, nec qui magis audeat urna
 Fidere sine oleo caudam mersare liquenti
 Ausus quinctiam somnos turbare minutos
 Cattilla, uetulaeque minas contemnere solus
 Ardentemque facem, et plenam asportare lucernam,
 Si pugnare iubet talpas pictasque lacertas
 Atque soporatos glires, querulasque cicadas,
 In turpem, timidamque fugam sine uulnere uerti
 Sepe etiam tortos Orcho demissimus angues
 Quis uideor? dixit, geminoque in litore saltu
 Emicuit primasque ruit male cautus in undas
 Vicinoque cadens crustauit lumina limo
 Tum pater ille lacus uerbis melioribus usus
 Hec ait, et tenuit crepitantia pectora risu
 Si tibirex genitor uirtusque tua peruia bello,
 Nec superos mentiris quos Olearde, meorum
 In partemque ueni, regnorum, et foedera ungue
 Nos etiam de stirpe Deum, de sanguine nate,
 Tu succede lacu nostros uisure penates
 Communesque habitare domos, populosque regemus
 Communes, eadem nobis uel stare uoluptas
 Ad salices, uel nare lacu, populosque tumentes
 Frenare, atque foro tristes audire querelas
 Dixerat, haec placido tandem est mus ore locutus

O Rex

O Rex non eadem est stagni, terraeque potestas?
 Nos solui montes habitare, et mutia rura
 Urbanasue domos, liquidis male namus in undis
 Non herbae uirides nobis uncofaque tellus
 Densaque arundinibus placuere, uluaeque palustres
 Sed deserta domus, ruris, mensaeque relictae,
 Castaneaeque iuuant, fumosoque obuius igne
 Casus, horrendique suis pendentia terga,
 Clamantesque nuces, et copia cara fabarum
 Vos habitate lacus, et amatis uiuite in undis
 Nos habeat foelix tellus, insignis oliuo
 Ismarus, et dulci phanetarura racemo
 Hic iterum liquidi stagni Rex rana Croacus
 Incipit, et tumido moderatur pectore uocem
 Sic ais? haud quisquam possedit latus alter
 Iugera, nec me aliquis diuorum munere uincet
 Est commune solum fateor, sed caetera nobis
 Debentur solis elementa potentia ranis,
 Nam modo tellurem pedibus, nunc aera plantis
 Pulsamus, celeres, liquidis modo namus in undis,
 Et potero si stagna uelim dimittere uestros
 Aequare hospio reges, et rodere glandes
 Verum quam melior cultus mihi usus aquarum,
 Aeternaeque lares, molliumque cubilia musco,
 Et dulces epulae Driadum, mensaeque dearam
 Sed quid ago haec? aut quid tibi nunc incognita nare?

A 4

Si fas est spectare? licet ditissima regna
 Visere, ne ue time uitreas transire per undas,
 Ipse ego te ad fluctus, atq; alta cubilia ducam,
 Ipse subibo humeris, tu nostris crinibus hares.
 Dixit, & accubuit iuxta, tum protinus ille
 Ignarus sati, captusq; cupidine rerum,
 Desiluit in ranam, dorsoq; insedit amico
 Nec mora lucentes conscendunt gurgitis undas
 Ranaq; sub pedibus fluctus moderatur euntes
 Gaudet equo, gaudetq; lacu stultissima proles
 Regis agri & nemorum, medijsq; exultat in undis
 Atq; etiam uanis effatur talia uerbis,
 Haud pato sic letos quondam portabat amores
 Taurus Agenoriam dum uectat tergore praedam
 Formosam Europam, Dicitæ ad litore Cretæ,
 Ceu mihi ceruleis quæ me trans æquora stagni
 Rana uehit teneris complexum terga lacertis
 Sic ait, & cauda gemmantes uerberat undas
 Mus soluus muros, & robora dura uidere.
 Sed breue lætitiæ spatium, tristemq; dedere
 Fata uiam ad terras, gemitum, finemq; laborum
 Nam simul ac medias tetigissent gurgitis undas
 Et procul aduerso spectabant marginis oras
 Ecce improuiso monstrum execrabile utrisq;
 Squamea ceruleis uariatus tergora guttis
 Per summas Hydrus cursu delabitur undas

Sibilatq; ethereas attollens colla sub auras
 Capturo similis ranam, sociumq; natabat
 Ergo ubi conspexit notæ crudelia pestis
 Ora, repente uadis timidus caput abdidit altis
 Et mox, oblitus, peruturi gurgite muris
 Deseruit comitem, fugiens, imosq; petiuit
 Rana lacus, subterq; laticis subseait harena
 Ille autem ignarus nandi, fluctus liquentis
 Ter caput obiectans nullo adiutore per undas
 Mersit aquis, totiens superas erexit ad auras
 Infelix, & cum potuit uix talia fatur,
 Sic me crudeli ranarum pessima læto
 Demittis, nec te longæui sceptræ parentis?
 Nec quod sim claro diuorum sanguine natus?
 Nec te dira mouet quod amico scdere prodis?
 At stabile in liquidis quicquam sperauimus undis?
 Iure quidem & merito, rupit sub pectore uocem
 Plurimus in miseri ueniens præcordia fluctus,
 Hinc illinc oculis lauces metuit, & æquo
 Tellurem spatio distare per omnia uidit.
 Quid faciat cui se malit committere ripæ
 Incertum est, latos utroq; à litore fluctus
 Prospicit infelix, neq; enim sperare salutem
 Audebat, nec se tali committere pugna.
 Tum deinum ambigæ decretum est credere sorti
 Remigium, & placuit tandem quæ uenerat ire.

Nat quantum miser ille potest, pedibusq; fluente
 Verberat, & cauda fruitur remone per undas,
 Heu nimis exiguo tenues in corpore uires
 Nare lacu natura negat, nec contulit usus
 Paulatimq; cadit uirtus, uiresq; relinquunt
 Tum uero exitum uiae, finemq; laborum
 Agnoui, moriensq; uadis haec addidit ore,
 Et poteris celare Deos durissima tantum
 Rana nefas? sic me moribundum deseris undis?
 Nec sceleris, nec te facti pudet? omnia tandem
 Spectarant superi, nec sic sine uindice abibo-
 At pugnare lacu, & patrijs confidere regnis
 Perfida, non stabili mecum contendere terra
 Caestibus, aut gladio potuisti? siue palastra?
 Quis nemo melius nouit tactare lacertos
 Aut glomerare pedes, firmisq; insistere plantis,
 Vix ea finierat, fessos eum spiritus artus
 Deserit, & medijs tacuit resupinus in undis,
 Viderat aequiui casum Cicereus amici
 Amissus comes in syluis tardeq; secutus
 Non potuit Dominum reuocare in fata ruentem,
 Sed fugiens in tecta celer Rodilardia, fessus
 Narrabat misero crudelium fata parenti
 Ranarumq; dolos, murem sine honore iacentem
 Et gemitum liquidis nati morientis in undis-
 Tum rex exiliens solio, miserabile sedis

Maestus

^{ad terram}
 Maestus humi, manibus genua inter curua reuinctis
 Deijcit & sceptrum, & uulsam de fronte coronam
 Infelix, diuosq; uocat sine numine diros
 Inuisosq; dies uita, regnumq; nefandum. *in solis ruis*
 At postquam longis impleuit questibus auras
 Et lamenta dedit nato funesta, citari
 Concilium iubet, & primos assistere mures,
 Truncus erat medio nemorum uastissimus alta
 Castanea, quem forte cauum natura creatat
 Seu longa assurgens latebrosum fecerat atas,
 Intus larga domus ueterum penetralia regum,
 Atriaq; & tuta sedes, hic regia magni
 Muris erat, circumq; duces, & fida locarat
 Agmina, serpentum metuens, & nocte uolantis
 Insidias uolucris, uiolentiarumq; ferarum
 Huc postquam miseri uulgata est phama Tyranni
 Vndiq; conueniunt mures, silentiq; gementes
 Tristantur regi, & casum depromere poscunt
 Tum pater infelix Rodilardus, tristia nati
 Funera, deceptumq; dolo, fraudemq; malignam
 Explicuit, tremuere omnes, luctumq; dedere
 Et tristem domini casum fleuere minantes
 Rex iterum fari, & tales exponere uoces
 Prosequitur. Quis enim tantum crudelia ciues
 Funera natorum uidit? num certe ego uitam
 Inuisus duco superis, castaq; Minerue?

HOMERIBAIAT

Siue mihi tales nascenti fata dedere
 Luctus, & culpas luimus fortasse parentum
 Tris genui infelix natos, quorum ille Faburnus
 Primus erat, misere patri spes una senectæ
 illum scitis enim longo defleuimus æuo
 Ereptum insidijs rabidi post horrea cati,
 Alter erat puer ille meus male pardulus urbis
 Incola, quem laqueo deceptum amissimus cheu,
 Sola super fuerat soboles Oleardus auito
 Successura patri solio, & usura nepotes.
 Hunc monstrum superis inuisum rana peremit
 Et nunc exanimum summa uehit aluenus unda
 O proceres si tela hominum, si iure timemus
 Idæam Antigonem, miluosq; alteq; gementem
 A scalaphum, catiq; minas, & dira Draconum
 Vulnera, cum Ranis certe uictoria nostra est.
 Quare agite obscenos mecum contemnite fluctus.
 Bellum ingens, bellum est ranis sine fine gerendum,
 Nos clypeos atq; arma humeris aptissima habemus
 Telaq; nec desunt animi, nec fortia bello
 Pectora, nuda ille demum nec sistere contra
 Nec poterunt acies nostras uitare sub undis.
 Dixerat ille gemens, cuncti assensere frementes
 Bellum, iramq; odiumq; & mox crudelia iurant
 Vulnera ranarum regi, populocq; natanti.
 Talia dum uacuas iactantur uerba per auras

Egredi:ur

TRACHOMYOMACHIA

Egreditur regina dolens, quam mille gementem
 Circum errant famule, & dominâ clamore sequuntur
 Amissumq; uocant Oleardum, & pectora tundunt,
 Impletur clamore domus, populicq; tumultu
 Atria tota fremunt, belli furor omnibus idem,
 Vlciisq; nefas ranarum, ac dira minantur
 Supplicia, & ferrum, Vulcaniaq; arma, crucesq;
 Protinus armantur bello, durisq; fabarum
 Exuuijs texere feri deformia crura
 Et galeam fecere nuces, & fulgidus ensis
 Est acus, atq; Væ clypeos fecere lucerna
 Telaq; corripunt hostes sensura tumentes
 Rustica præbebant quos tum Magalia culmos,
 At Rex horribilis cati circum ilia pellem
 Annectit, nelatq; caput, totusq; superbo
 Contegitur spolio templi custode Minerve.
 Catus erat cui dum uigueret in corpore uires,
 Cura fuit sacra diuinæ Palladis æde
 Arcere infestos mures ac morte piare
 Iniuriam, & sacros tutari lampadis ignes,
 In templo spolum fidi post fata ministri
 Scilicet ob meriti precium dea grata locarat
 Tum demum insidijs, uolentiq; arte catelli
 Ereptum ex adytis diuæ censura ferarum
 Ante fores statuit magni pendere Tyranni
 Hoc toraco igitur lectus Maortius heros

Egreditur, stat mente ferox populoq; timendus
 Incedit, latosq; humeros umbone fatigat

LIB. II.

*is regis nū
 ut hūc raris
 dicit*
Protinus ad Regem stagni Cicerectus aquosif
 Nuncius u, bellumq; ferens in limine primo
 Astuit, & tales demisit pectore uoces
 Sylvarum rex & nemorum Rodildardus & agri
 Rex armis, belloq; potens, pro funere nati
 Bellum, iramq; fremens indicit, & impia tandem
 Supplicia obscenis scelerato in gurgite Ranis
 Atq; ego missus ad hoc pro tali crimine bellum
 Indico, facioq; & poenam fontibus addo,
 Dixit, & innumeros hastam iactauit in hostes,
 At summo stetit illa lacu, nabatq; per undas,
 Omnibus audita est murmur sententia raris.
 Obstupere metu percussa pectora, & imis
 Delituere uadis pauide, sensitq; moueri
 Rana lacus, & mox limo caput extulit ardens
 Auratosq; humeros, pictus pectora claro
 Argento, causamq; fugæ scitatur, at ille
 Narrarunt, murem eradelia bella minantem,
 Iactatumq; lacu iaculum, subitumq; timorem,
 Tum Rex ad sese ferri uolenta ferarum
 Tela iubet, fortesq; duces in tecta uocari

Ille autem

Ille autem nondum tuta circum undiq; uallante
 Spicula que summo Ranarum gurgite nabant
 Nulla tamen propius telis accedere uisa est,
 Sed circum timide longam cecinere querelam,
 Sæpius & tenui uento fugere fluentem
 Sic ueluti accipitrem syluis cum sorte uolantes
 Stantem in præcipiti & prædam sub rostra tenentem
 Cornices uidere, ruunt, omnesq; uticissim
 Impleuere locos insans uocibus, ille
 Ignauas contemnit aues, nec uurgia curat,
 At si forte mouet sese, uel in aëra migrat
 Diffugiunt, magnasq; etent per mane querelas
 Ut demum fragilem sensit sine uiribus hastam
 Ventorum fluere ad nutum per stagna Corocetus
 Insceltx uuenis tristes sensurus honores
 Telaq; magnanimi Rodildardi, & uulnera Regis
 Sic ait. O socij, que nam dementia nostra est?
 Effugimus telum imbelles, & sine uiribus hastam?
 Aspice hanc tantū uento ueniente moueri,
 Defertiq; uadis, quare concurrere mecum
 Vnâ omnes hodie stagno moriemur auro,
 Aut murum insidias, & tela minantia raris
 Corruptemus, ait, factioq; hic agmine in hostem,
 Inq; acus insilunt, captumq; ad Regia portant
 Atria, succedunt proceres, uulgusq; natantum
 At Rex intrepidus solito sic orsus ab alto

regis Ranaru ad
uicta

A HOMERIO B A

O proceres uidistis ait que nata superbis
Muribus inuidia est, dudum temerarius ille
Qui iacet in medio resupinus gurgite, nostras
Adueniens turbauit aquas, stagnoq; poturi
Tentabat, medioq; lacu componere sedes,
Ullum ego iactantem proauos, & magna loquentem
Arte mea domui, tunc & bellum acre nuntantur
Et dira in nostros torquent hastilia fluctus,
Aspicite, en dixit, talumq; ostendit acutum,
Contremuere omnes, raucoq; implere croact
Atria tota sono, & crebris ululatus undas.
Atq; aliqui regem incusant, qui foedera rupit,
Immeritumq; neci murem dedit, unde laborena
Prima dies, belliq; oritur mœstissima cædes
Ille Deosq; hominesq; & stagna liquentia iurat
Infontem sceleris sese, sed murem Olear dum
Nare lacu uoluisse, atq; inuidisse Croaco
Ignarumq; freti liquidi, fluctusq; liquentis
Ingenuisse lacu, & uitam exhalasse sub undis.
Tum demum uario miscentur murmure fluctus,
Sunt qui bella uelint, sunt qui Rodilar dia dicant
Arma timenda, & si fas sit placanda uel auro,
Vel precibus, nec non patrio reddenda sepulchro
Membra Croacinas Olear di uicta per undas,
At Rex Magnanimus sic fatus murmura rupit
O proceres audite oro, si bella timemus

Gentis

TRACHOMYOMACHIA

Gentis ruricola, paruarumq; arma ferarum
Pro scelus, heu cum quo nobis uictoria ciues &
Ast etiam timida fugiemus tala Lacertæ,
Inuisasq; deis Cocleas, querulasue Cicadas,
Mox ait, o magnæ soboles oblita parentis
Formidatis agri populos ulemq; phalangem &
Quis poterit liquido mecum contendere fluctu &
Aut prohibebit aquas? & si tellure uocabunt
In bella, & clypeos & pectora lata timebunt,
Cognatosq; deos pugiles speramus, & illos
Fautores operum, stagni belliq; recentis
Et seruatuos communi sanguine ranas,
Et uos alma parens maiorum entia deorum est.
Nam cum se uitreis Cibeles lauisset in undis
Erupisse ferunt inguen, tepidumq; coisse
Per gelidos latices, & flumina clara cruorem,
Inde genus nostrum, primæq; exordia gentis.
Nos de stirpe Deum, & claro de sanguine nate
Obscenos mures mortaliaq; arma timeamus &
Num clypei deerunt nobis, num tala uel enses &
Aut bello ualida uires? atq; apta labori
Pectora? nunc stabili mecum consilite terra
Dixit, & in summo confedit margine ripa
Hortaturq; duces, atq; arma capescere suadet.
Protinus arma humeris aptant, primusq; Coroclus
Crura tegit folio uiridis de forma betæ

B

Circumdatq; fremens latas circum ilia frondes
 Et capit cocleam imponit, dextraq; trementem
 Vibrat humi residens hastam sine pondere iuncum
 Sic Eradus, sic ille facit laudator auerni
 Craccus Oretades dudum nece pulsus Alorchi
 Iamq; senis, raucoq; ausi contendere cantu,
 Inde Alie Lerduq; senex, uiridisq; Corodus
 Et glaucus Lericon, rufusq; in terga Torodes.
 Aethiopi iunctus sociali foedere Corbo,
 Armantur Bellefilus, Coccusq; superbo
 Sanguine Cerbontis, fluuiosq; Aniene creati.
 Torasq; gener (sinerent si fata) Molocrus,
 Infelix sponse nunquam sensurus amores,
 Et quondam duos ausus contemnere Cancros
 Eropilus, dum prima fuit uiridisq; iuuenta
 Caudatusq; Felax, & crista toruus Iopes
 Ranarumq; alie pubes promiscua, quarum
 Nec numerum Rex ipse lacus, neq; nomina nouit,
 Nec tamen interea, quanquam satis undiq; magnis
 Conueniunt regni proceres populosq; cateruis,
 Contentus patrijs animus stat regius armis,
 Mittit ad externas, cogitq; ad praelia gentes
 Imploratq; omnes latices, fluuiosq; lacusq;
 Auxiliumq; petit bello Rex rana Croacus.
 Protinus ad pugnam ueniunt Valsunia pubes
 Et pontina cohors, quarum dux Ebarus illis

Hic

His Baracus tristi suffectus corpora morbo,
 Pallidus aspectu, sed fortis pectore & armis.
 Lucrino centum pedites duce forti Alamaro,
 Et totidem mittit nemorosus Clanius Archo,
 Mittit & ad pugnas ingentem Fucinus iram
 Bellantem populum, atq; duces umbone superbos
 Auratum squamis Fialem, uiridemq; Colossum,
 Tercentum auxilio ducentes ordine Ranas
 Ranas monticulas, & nullius arma tuentes,
 Postremo ueniunt fluuiorum in praelia turma,
 Tum primum lyricas Leti duxere salanges
 Carnellus, Foracusq; duces, & fortis Arampus
 Hi tela exacuunt, clypeosq; & grandia late
 Tegmina quae dederat uicina cucurbita, Leti
 Disponunt humeris, & longa hastilia uibrant
 Vicinosq; parant armis succurrere regi,
 Tercentum pulchris Sebetros mittit in armis
 Et totidem bello pugiles campana fluenta,
 Deq; Tibri totidem ueniunt assueta iuuentus
 Stare loco, Martemq; fera committere pugna,
 Albentesq; humeros crudeli opponere telo,
 Postquam peruentum est cognati ad limina Regis,
 Vna omnes ueterem stagno cecinere querelam,
 Mirantur uitreas immensi gurgitis undas
 Atq; insueta uident, & plus lucentia Tuscis
 Stagna uadis, Romana falanx, nec candida cunctis

B 2

HOMERIB A.

Terga, sed in uarios melius distincta colores,
 In ierca per agros Rodilar dus nuncius teris
 Mittitur, ille tubæ sonitu nemora omnia terret,
 Vicinasq; domos auum, talpasq; tumentes
 Linquere agros ueteres, alta cubilia nudos,
 Et syluas, altisq; iubet descendere mures
 Montibus & querulas armis extinguere Ranar,
 Protinus innumere gentes, populiq; minores
 Ingenti clamore ruunt, camposq; per omnes
 Bella cient, optantq; lacus, & dira minantur
 Vulnere Ranarum regi, populoq; gementi,
 Hostibus, & uacuas fertunt mucronibus aurat,
 Examen ueluti tectis præsepibus ingens
 Exit, & in furias magno cum murmure fertur,
 Nunc huc nunc illuc uolitans, cælum omne fatigat
 Ac magis inuisum querendo sæuit in hostem,
 Ut uenere pium lustrant longo agmine regem,
 Et genibus positus ingentia tecta salutant,
 Protinus ipse acies bello Rodilar dus amicas
 Instruit, & dignos superis mittitur honores
 Tritogeniq; parat parua mactare lacertam
 Virgineos ausam muros habitare Mineruæ
 Formicam Cereri, Cocleam tum deniq; Baccho
 Vitibus & teneris hærentem cornibus uuis
 Fautoresq; rogat bellorum, & talia fatur
 Dij quorum iugiles ingentia templa tenemus,

Turaq;

TRACHOMYOMACHIA

Turaq; solliciti legimus, uitasq; mouemus
 Semper, & ardentis lustramus lampadis orbem,
 Auxilio uestris succurrite muribus oro,
 Custedesq; pij sacrarum agnoscite rerum,
 Non bellum inuidia regniq; cupidine moui
 Scitis enim, diro uerum pro funere nati
 Arma fero, nunc uos rectum decernite, dixit.
 Armatumq; uocat Cicerectum, atq; agmina prima
 Ducere in arma iubet, Martemq; inducere Raris
 Mox aliam Rotro forti, Clandoq; cohortem
 Imperat educti, seuæq; resistere pugnae,
 Tertia tum usum est committere prælia Cullo.
 Quartam actem iuueni mandat parere Catello,
 Quo nulli melius penetrarunt horrea mures.
 Nec magis edoctus quisquam sub nocte furentem
 Fallere montanum agru olam, & præuere cursu,
 At quintam gemini duxere in prælia fratres
 Ruptus pedibus uelox, & corpore tardus
 Consilioq; tamen præstans & uiribus Azur
 Sextam ducit ouans pulchris Ferracasus in armis
 Mollis cascadeolos fumo subducere suetus,
 Et transire leni sentes, & uimina tactu,
 Hostilesq; minas tristi contemnere fletu,
 Hic etiam laqueo cum rustica facta uideret,
 Escam præripuit cauitis, risiq; magistrum,
 Ergo armati omnes procedunt, Martemq; minantur

B :

Postremo rex ipse alias in prelia turmas
 Sæuus agit, fortesq; duces in uulnera cogit.
 Tum pater omnipotens magnos assistere diuos
 Imperat, & tales emittit pectore uoces.
 O proceres, dolui cum primum repperit usus
 Armorum mortale genus, ferroq; cruorem
 Audaces sparsere uiri, cædemq; dedere
 Et timui (timuisse Iouem si dicere fas est)
 Arte noua clypeos ensesq; & grandia tela
 Inuenisse uiros, & duro corpora ferro
 Ingenio texisse, meas passura sagittas
 Mirabar structas acies, fera facta uirorum
 At nunc obsceni mures, ranæq; loquaces
 Bella cient, acq; arma humeris, clypeosq; sinistris
 Aptauere, tenent dextris uibrantibus hastas,
 Aspiciate en quo se studio Rodularæus in hostem
 Magnanimus, suaq; arma parat, quo pectore rana
 Tela tenent, primoq; expectant limine bellum,
 Quare agite hinc mecum finem spectate laborum
 Cui media commissæ fauceat uictoria pugna
 Dixerat hæc, risere omnes à uertice diui,
 Et fragiles calamos, & tam deformia murum
 Tegmina, ranarum clypeos, iuncosq; palustres
 Tum Deus illudens, castæ sic blanda Mineruæ
 Dicta dedit, non tu nunc bellanti Rodularo
 Nabo faues? populosq; tuos, tua templa colentes

Victores

Victores bello facies? pugnaq; iuabis?
 Naiades interea ranarum numina Nymphæ,
 Fauitices aderunt, & tela Croacia figent,
 Ni tu nata tuæ tandem auxiliabere parti,
 Aspicias uictas acies, stragemq; tuorum,
 Tum uirgo sic orsa loqui est. Ego muribus arma
 Auxiliumq; feram genitor, qui pingua thura,
 Sertaq; diripiunt nostris pendentia templis,
 Infusumq; bibunt ardenti lampade oliuum?
 Quinetiam tenues uittas, pallamq; rigentem
 Audaces rosere, manu quæ stamina feci.
 Nec contra hos querulas ausi conducere Ranas
 Vtraq; progenies nobis inuisa ferarum est
 Nam cum me bello fessam, somnoq; uiaq;
 Acciperet Lernæus ager, lateq; sub umbra
 Arboris optatæ posuissem languida membra,
 Hæ longam tristi noctem fecere querela,
 Clamauere omnes & turbauere quietem
 Riserunt superi toto conuittia cælo,
 Iratamq; deam blando sermone precati
 Muribus, & fatuis orant ignoscere Ranis,
 Et demum ad pugnas redeunt spectantq; silentes

LIB. III.

Continuo armati currunt ad flumina Mures

hos deos
 inspiciedu
 uolocat

v
 as v
 with
 hrit

Inuaduntq; uno saltantes agmine Ranas
 Primus in arma furens Cicerectus praelia tentat
 Magnanimusq; audet bello appellare Croacum
 Herentem ripis, & praelia prima negantem,
 Nec ferus arma ducum, nec plebis uulnera uitat,
 Incautumq; ferit squamoso in pectore Gracchum.
 Progenitum cumis, patria qui caede carebat
 Infelicis aui, studio meliore canentis,
 Fu strepitus, & tela uolant, ruit agmine toto
 In mures armata acies, & praelia miscent.
 Tum Rex intrepidus Rotirum Cullumq; potentem
 Auxilio mittit socijs, additq; furentem
 Dentibus & telis socia cum plebe Catellum,
 Hic bellatorem Eropilum, primoq; repertum
 Sauciat, & torua correptum strangulat ira
 Demittitq; neci Fialem, cui fecerat auro
 Squamosum natura caput, rictusq; decoros
 Inde, ruens, telis, ut erat grauioribus audax
 Ranarum ex omni, metuendus parte cateruis
 Obuius ut, nunc dente ferit, num uulnerat hasta,
 Et Stygio magnos letho, demittit aceruos,
 Atq; hic dum leto successu praelia miscet
 Interea ex alia, qua se uit parte Croacus
 Ecce trahunt pugiles effossum pectora Ranae
 Murem Phippialem, captumq; ad litora cogunt
 Cunctantemq; premunt manus, ui uulnere ferro

Ille miser

Ille miser contra, metuens mortisq; lacusq;
 Et decus inuisis samamq; relinquere ranis
 Caede sua, pedibus quantum licet obstat, & omni
 Tendit in aduersum nisu, & uestigia firmat
 Et quacunq; potest glomeratos dimouet hostes
 Aspicit hoc miseroq; parat si possit amico
 Cullus opem, sociosq; furens sic increpat ore,
 O tumidi patinur ranarum opprobria mures?
 Tandudum liquidis Olearius nabat in undis
 Et nunc Phippialem miserum per deuia raptant,
 Vietnoq; parant capituum mergere fluctu,
 Ne oro mecumq; neci uel demite murem,
 Vel mortamur aut, factioq; hic foedere cuncti
 Profiliere simul, strepitum, stragemq; dedere,
 Extemplo conuerse acies, omnisq; lacuna
 Ut populus, circumq; hostes glomerantur anhelos
 Flestuntur tela in clypeos, ocreasq; sabarum,
 Duraq; monticolum mirantur tegmina ranae
 Bellantes, passimq; fero se Marte tuentes
 Impediunt numero (tanta est audacia Ranis)
 Nec tumidae morsus uitant, nec tela, nec enses,
 Sub pedibus tenent clypeos, hastasq; minantes
 Haud aliter Catulos prope cum sua pignora dirae
 Latratu sensere sues, una undiq; turbam
 Inuadunt magno fremiui, & rumore tremendo,
 Nunc illos passim rapiunt, & in aera iactant,

B 5

HOMERIBA

Nunc pedibus, rictuq; cana tellure recondunt
 Diripiuntq; animas, & corpora fessa trucidant,
 Protinus armati miles Rupinus & Azur
 Et Feracafus ouans armis, turmaq; sequentes
 In Martem, cademq; ruunt, aptantq; lacertos,
 Inuaduntq; fero salientes agmine ranas.
 Tum primi insidias, iratq; Azuris arma
 Infelix Lericon sensit, iuueniq; Molocrus,
 Nigramemq; ferit geminis in pectore Corbum
 Vulneribus, patuere iecur, suffecta q; nigro
 Exta cruore, tacet medio resupinus in agro,
 Non tulit exitum, miserandaq; fata Torocles
 Amisi socij, nec te sine uindice, dixit
 Corbe tacere putent mures, ego sanguinis ultor
 Vltor ero, dixitq; & tela trementia iecit,
 Que nisi ferrato uelox Rupinus & armis
 Acciperet clypeo suctus, certe Azuris illa
 Hæfisset lateri, & uulnus letale dedissent.
 Ast ille hæc, & tu charo comes tibi amico
 Improbe cum Corbo stygias properabis ad undas.
 Dixit, & ingenii traiecit pectora telo.
 Parte alia pereunt Baracus, Lerquisq; senecta
 Debilis, & passus tercentum uulnera Silus,
 Nec tantum duro pereunt centamine ranæ,
 Occidit infelix Cicerectus uulnere Cocci,
 Currentemq; ferit clypeo deformis Arampus

Cullum

TRACHOMYOMACHIA

Cullunt animo insignem, tum duro pectore telum
 Rumpitur, & rupta Feracafus uulnerat hasta,
 Hic magis assumptis seuit Mars impius armis
 Auditur fremitus belli, gemitusq; cadentium
 Et crudeles uoces, & furor armorum
 Per inga ceu canibus montana furentibus audit
 Frendere apros, syluasq; fero resonare tumultu
 Venator, mistasq; urum concurrere uoces,
 Latratusq; canum prædæq; furentis hiatus.
 Tandem ubi defessas longo certamine ranas,
 Amissosq; duces sensit Rodilardus in hostem
 Ipse ruit, magna comitum uallante caterua.
 Miratur populi turmas, atq; arma Croacus
 Insueta, & tollens oculos, prohiuppiter inquit
 Tanta ne progenies syluarum in montibus errat?
 Dij superi prohibite munas, Nymphæq; decora
 Quas colimus, uestrisq; hilares habitamus in undis
 Eripite hanc pestem, & crudelia uulnera Ranis
 Dixerat, insiliunt omnes uno agmine Mures
 Sæuior ante alios telo Rodilardus acuto
 Ille, memorans cari crudelia funera nati,
 Vltoremq; necis sese per sydera iurat,
 Clamantem uidens, muresq; in bella uocantem
 Tectam armis, tectum folio uiridante Coroctum
 Illum cum clypeo crudeli uulnerat hasta
 Spirantemq; animam sicca defixit arena

Mox Eradam, fortemq; neci demittit Arampum,
 Cristatumq; ferit tumido sub pectore Iopen.
 Tela movent uerum Ranae pugnaq; resistunt,
 Parte ab utraq; cadunt, mures Rupinus et Azur
 Et Sapius & Lepadon pereunt, iuuenisq; Catellus,
 Ranarumq; duces Foracus, uiridisq; Corodus,
 Et Tuscus Eiaroneus, & Vulturnius Arches,
 At nemorum Rex ille furens in bella Croacum
 Prouocat, illum illum queritq; optatq; superbus
 Quem postquam aspexit, mediumq; agnouit in armis
 Perfide clamauit, tu pignora nostra fatigas?
 Tu miserum liquidis Oleardum perdis in undis?
 Nec superos, nec bella times? Rodilardiaq; arma?
 Verum hodie nostros moriens solabere luctus
 Et meritam sceleris poenam dabis improbe, dixit,
 Insiliutq; ferox elato pectore in hostem,
 Ille autem obducta, uenientem reppulit hasta
 Turbauitq; uiam, & sese medio obtulit agro
 Atq; ait hec. Etiam tu nostri gurgitis audax
 Venisti ad laticos bellum moturus? at ille
 Nissus erat quem tu saris te patre creatum
 Eripere imperum ranarum, & stagna parare
 Nostra metu, quare ille iacet modo uictus in undis
 Et didicit quales uentant in praelia ranae,
 Tu quoq; mox Stygias natum comitabere ad undas
 Dixit, & elato contorsit tela lacerto

In murem

In murem, citus ille leni uenientia salu
 Praeterit, & luteae dorso cecidere lucerne
 Quem postquam clypeum timidi legere clientes
 Et texere humeros, atq; inferuire sinistrae,
 Talibus alloquitur mures Rodilardus amicos
 O socij, nunquam tales in praelia ranae
 Audieram, torquet dextra fera tela Croacus
 Nunc opus auxilio est uestras intendite uires,
 Hic hastas iactate leues, hic fortia tela
 Dirigite in tumidos hostes, ensesq; ciete,
 Nam si nunc tenui pugnae, populoq; natanti
 Cedimus, & uicti mures remeamus ad agros,
 Et syluas & agros habitabunt, & iuga ranae.
 Dixerat, una omnes elato pectore Mures
 Profiliunt, eademq; nouant, & uulnera miscent
 Emmet infelix bello Rex rana Croacus,
 Nunc clypeum telis obiectat, nunc ferit hasta
 Vulnera dat, recipitq; uices, Martemq; laeessit,
 Qualis aper media crebro quem uulnere sylua
 Obsedere canes, acq; undiq; morsibus instant,
 Ille modo a dextra curuo se dente tuetur
 Nunc agit in leuam stridentia faucibus arma
 Nulla timens iacula, aut morsus, nec uulnera curans.
 Tum demum finem belli, sortemq; futuram
 Agnouit, cursumq; tremens ad littora uertit
 Inuitatq; ad aquas socios, augetq; timorem

At Ranae dant terga fugae, Martemq; relinquunt,
 Praecipitesq; cadunt altae per deuia ripae.
 Protinus hic caedes, & tristia funera belli,
 Mugitusq; fremens oritur, gemit Ebarus udo
 Pectore uulneribus geminis effossus, & acer
 Carnellus lyricas nunquam rediturus ad undas
 Cumq; Fela, Romanus Aclas, fortisq; Mamarodus
 Spirauere animam, nec se potuere tueri
 Nec te tam celeri uiuit leuitate Colosse
 Delituisse lacu, sensisti tela sub undis,
 Mixtaq; purpureo manauit lympha cruore.
 Ipse autem optatum se uit Rodularus in hostem
 Praecipitem, & patrios rumpentem pectore fluctus
 Aggreditur ferro saeuus, mediasq; per undas
 Persequitur Regem stagni, ranamq; natantem,
 Est animus tentare lacus, imosq; uidere
 Fluctus, & late iam tum succumbere morti
 It similis fuluo per deuia rura Leoni
 Cum stimulante fame ceruam, perq; aspera saxa
 Insequitur, iam tamq; tenens praedam improbus audet,
 Praecipitem sese demittere rupibus altis,
 Hostilemq; sequi per summa pericula cursum,
 Quem uero ut uidit Coccus, pro Iuppiter inquit,
 Non sat erat terris contendere? flumina tentat
 Mus Rodularus, aquis etiam se credidit audax
 Insequiturq; furens per stagna liquentia Regem,
 Electe

Electe oculos pater huc, atq; auxiliare Croaco
 Iuppiter, & nostro tandem succurre labori,
 Si tibi cura lacus, si possunt numina, dixit.
 Tum pater omnipotens casum miseratus aquarum
 Risit, & ingenti tonitru perterruit orbem,
 Contremuere omnes subita formidine mures
 Ipse quoq; expauit medijs Rodularus in undis,
 Et gressum tulit ad ripas, paulumq; moratus
 Hortatur socios, & praelia dura retentat
 Miratur pugnas paruorum animosq; ferarum
 Auxiliumq; parat miseris cum coniuge Ranis
 Iuppiter, & denso pulsarunt grandine terras,
 Hi tecti gales, duroq; umbone resistent,
 Quinetiam foedere lares, & clara secundum
 Flumina disposuere lares, arctaq; superbi
 Obsidione tenent uictas in gurgite ranas
 Ausi etiam tentare nouis tum nauibus undas
 In qua facta cauum siccata cucurbita uentrem
 Praebuit, hanc sectam in partes fecere carinas,
 Linthea delubro sinuant direpta Diane
 Quod fuerat media in sylua sub rupe uetustum,
 Et uitae per aquas, atq; aurea uela feruntur,
 At Deus immites exire Croacia Cancros
 Stagna iubet, sociasq; lacu defendere ranas.
 Illis dena pedum uestigia, denaq; in arcus
 Crura recuruantur, laterumq; a margine ludunt

Ambiguumq; uer est, & deuius usus eundem
 Inq; humeris erecti oculi, ceruicibus ullis
 Non herent capita alta, latent sub pectore dentes,
 Monstrum ingens, quo non aliud natura creat
 Deterius, usiq; horrendum, & morsibus audax
 A dextra leuaq; gradum nituntur, & equo
 Per terras auidi atq; undas discrimine currunt,
 Et dirum gemina minitantur forpice bellum
 Faucibus armati, & curus testudine tecti
 Non contra hos clypei murum, nec spicula profunt
 Tela quoq; in duro slectuntur inania dorso.
 Quinetiam superant morsu, furit agmen aquarum
 In miseros mures, foueisq; inuenta trucidat
 Agmina ruricole gentis, populosq; latentes
 Conuocat armatas acies Rodildardus, & illis
 Hec ait, o ciues pro ranis numina pugnant
 Aspiciate obsceni ueniunt in praelia Cancri
 Nescio quis Deus hos in uulnera nostra fatigat
 Cedamus superis, uicti certamine diuum,
 Inuisiq; deis patrios redeamus ad agros
 Sic aut elachrymans, & praelia seua diremit.
 Hec lusisse sat est properato carmine Musa
 Septima lux operi finem deduc exue uultus
 Mortales, quos hic mecum dignata puella es,
 Atq; in Pegasfeas iam diua relabere fontes

ΟΜΗΡΟΥ

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΘΟ

ΜΑΧΙΑ.

Αρχόμενος πρώτων μεσῶν χρόνων ἔλεγκωνος
 ἐλαβέν ἐἰς ἔμῳν ἤρρε ἐπιχομαί ἐνεκ' αἰσῆς.
 ἢν νέον ἐν δελτιῶν ἰμοῖς ἰδι γυῖνασι θῆκα.
 Διὸν ἄπερσίον πολεμοκλονοῦ ἐργῶν ἄρμος.
 ἀχόμενος μερόπρωσιν ἐς ὄνατα πᾶσι βαλέεσθαι,
 πῶς μύθῳ ἐν βαρᾶ χοῖον ἀεστεύσαντες ἔβλασιν.
 γῆρῆτων ἀδερῶν μιμουμένοι ἐργα γιγάντων.
 ὡς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἐν θῆν δ' ἔχεν ἀρχῆ.
 Μῦσ' ποτ' ἐδιδάχθης γαλέης κινδύων ἀλύξας.
 πλοκίον ἐν λίμνῃ ἀπαλὸν προσέθηκε γένεον.
 ἴδαπτερ πρόμῳθ' μελινθεῖ τόνσε κατῆσε.
 λιμνοχαεῖς πλύφημος, ἔπει δ' ἐφθέγγεαρ ὄϊον.
 εἶνε. τίς εἰς πόθεν ἦλθες ἐπ' ἰόνα. τίς δέσ' ὀφύγεις;
 πάντα δ' ἀλήθευσον μὴ τρυδόμενόν σε νοήσω.
 εἰ γὰρ σε γνοῖν φίλον ἄξιον, ἐσ δέμον ἄξω.
 ἄωρα δέ ται δῶσω ξεινήϊα πορᾶ, καὶ ἰδύλα.
 ἐμί δ' ἐγὼ βασιλείς φισίγναθος, ὅσ κατὰ λίμνην
 τιμῶμαι, βαρᾶ χεν ἠγυῖμνος ἡματα πάντα.
 καὶ με πατήρ πηλεύς ποτ' γέινατο ὑβρομεδούσης

μιχθίς ἐν Φιλότῃ πρὸ ὄχλασ ἡλιανοῖο.
καὶ σὶ δ' ὄρω καλόντε, θ' αλκιμον, ἔζοχον ἄλλω
σκηπτοῦχον βασιλῆα, Σὲν πολέμοισι μαχητῆρ
ἐμυθαι. ἄλλ' ἄγε θάσασον ἐν γενεῇ ἀπρόβη.

Τὸν δ' αὖτε Φιχάρπαξ ἠμείβετο. φρόνησέν τε.
πίπτε γένος τοῦ μὲν ζῆτις Φίλε Λύλον ἄ πασιρ,
αὐθρόποισ τε, θεοῖσ τε, κ' ὄνρανίοισ πετεκνοῖσ.
Φιχάρπαξ μὲν ἐγὼ κικλήσκουαι. ἐμί δέ κούρῳ
κρωξάρτασ πατρὸσ μεταλήροσ, ἢ ἔνυ μήτηρ
λαχομύλη θυγάτηρ ἤρνοθρῶκ το βασιλῆοσ.
γίνατο δ' ἐν καλύβη με κ' ἔθερέταρ ερωτοῖσ.
σύκοισ Σκαρύοισ κ' ἐδέσασσι παντοδαποῖσι.
πῶσ δέ Φίλον ποιῆμε, θ' ἐίς φύσιν οὐδὲν ὁμοῖον,
σοὶ μὲν γὰρ θίσοσ ὄσιν ἐν ὕδατιν. αὐτὰρ ἔμοι γ,
ὄσα πρὸ ἀυθρόποισ φῶγεν ἔθοσ. οὐδέ με λήθοι
ἄρτος τεισκο πάντισσ ἄσ' ὄκύκλεσ κανέοιο.
οὐδέ παλακοῦσ τανύπεπλοσ ἔχον πρῆλιν σισαμῖδα.
οὐτόμοσ ἐκ ἤρηνσ ὄυκ ἢ πατα λυκοχίτανα.
οὐδέ τυρόσ νεόποκρσ ἀπ' ἰλυκοροῖο γάλακτασ.
ὄυχρῶσ ὄν μελίτωμα, θ', ἠ μάκρδσ ποδίσσιρ.
ὄν δ' ὄσα περσ θοῖνυ μὲρόπον τεύχοισ, μάγειροί,
κοιμοῦντεσ χύζασ ἀρτίμασι παντοδαποῖσιρ.
ὄν δ' ὄσ' ἐκ πολέμοιο κακὴν ἀπέφυγσν αὐτήρ.

ἄλλ'

ἄλλ' ὄνοῖσ μετὰ μῶλον ἰόν, προμάχοισιν ἐμίχθην.
ὄν δέ Λί ἀνθροπον καὶ περ μέγα σῶμα φοροῦντα.
ἄλλ' ὄσ' λέκτρον ἰόν, ἄκρον ὄακτυλον καταδάκνω.
καὶ ἤρηνσ λαβόμω, κ' ὄπυόνοσ ἴκανεν ἀνθρα-
νιδήμοσ ὄυκ ἀπέφυγλ ὄπνοσ, ὄακνονρσ ἐμείο.
ἄλλὰ ὄνω μάλα πάντα γὰ δέϊδα, πᾶσιν ἐπ' αἶαν.
κίρκον, ὄγαλέην. ὄι μοι μέγα πένθοσ ἀγρῶ,
καὶ παπίδα σπυόεσταν ὄπεσ ὄδοῖσοσ πῶλε πότμοσ.
πλεῖστον δ' ἡ γαλέωσ ποδολίδια ἢ πσ ἀρίσκη.
ἢ, καὶ φουλοδύωντα κατὰ φῶσλιω ἐρεείνει.
ὄυφῶρσρ ὄράφανασ. ὄυκράμωσ ὄυκολοκύντασ,
ὄυ τεύτλοισ^{ἀρῆσ} χλωροῖσ ἐπὶ βόσκομαι. ὄν δέ σελίνοισ^{ἀρῆσ}
ταῦτα γ' ὄμῶν ὄσιν ἐδέσασσ^{ῖδινα} τα πάντα λιμνῶ.
περσ τὰ δὲ μειδήσασ φουσίγναθοσ αὐτίον ἠνῶα.
εἶνε. λίαν ἀυχίσο ἠδὲ πασέοι. ἐστὶ δ' ἡμῖρ Ἰκασμα.
ποχά μάλ' ἐν λίμνῃ ἠπὸ χροῖνι δαύματ' ἰδέσθ.
ὄμφίβιον γὰρ ἔδοκε νομῆν βαφάχοισιν κρονίωρ.
σκιρτήσοαι κατὰ γῆν κ' ἐφ' ὄνδασ σῶμα καλύψαι.
εἶδ' ἐθέλεις δ' ταῦτα δακρύομαι, ὄυχερέσ ὄσιν.
ἄρρωσ' ἐν νότοισ. κράτει δέ με μῆποτ' ὄλλα.
ὄπωρσ γηθόστωσ θ' ἐμὸν δῶμον εἰσφίκηαι.
ὄσ' ἄρ' ἔφη, καὶ νῶτ' ἐδίδο. ὄδ' ἔβαινε τάχισα.
χείρασ ἔχων ἄπαλοῖο καὶ ἀνχένοσ ἄλαμπκούφσ.

και πρωτων μνη' χειρεν, οτ' εβλεπε γι' τονας ορμος
 νηξει τρωπομνος φυσιγνασ. αλλ' οτε ληρα
 κυμασ προφυρεοισ επεκλυζε το παλαδακρυωρ.
 αχρησπον μεταναιοι ενεμμεφερ. τιλλε δε χαιτασ.
 κη πολασ εσφιγεν κατα πασεροισ. εν δε οι ητορ,
 παλλετ' ανθειη, σ' υδι χεινα βουλετ' ιδεωαι.
 λεινα δ' επεσνααχιζε, φοβσ κρυονεσ αναγκη.
 ουρην κλη προωτ' επασ' εφ' υλασ ηυτε κωπηρ
 ουρων. θυχομνος τε θεοισ η γωαιανικεδα.
 υλασ παρφυρεοισ εν κλυζετα. πολλα δ' εβοα.
 και ωιον φάτα μυθον. απ' σωμαρσ δ' απορβεν.
 ουχ' ουτω νεορισ ενεβασσε φος τον ερωτασ
 ταυροσ, οτ' δυερωπην δεσ κυμαρσ ηγ' υδι κρητηρ.
 ωσ' εμ' επωλωσασ επνωπον ηγην εσ οικον.
 βατραχοσ υφωπασ ωχερον δεμασ υσαπι λουκω.
 υδροσ δ' εδ' απινκσ ανεφαινωσ λεινον οραμα
 αμφοτεροισ οραον δ' επερ υδαρσ ειχε φαχληορ.
 τουρον ιδων κατεδυ φυσιγνασσ ουπη νοησ,
 διονε ταυρον εμελεν απεχλυμνα κατα λιμνω.
 λυ δε βαασ λιμνωσ, και αλευαρ κηρα με λαναρ.
 κεινοσ δ' ωσ αφεθη, πωσεν υππιωσ θυθι εσ υδαρ.
 χιρασ δ' εσφιγεν, κη απεχλυμνησ κατετειξε.
 πολλακι μνη κατεδωκεν εφ' υδακη παλλακι δ' αυτε
 λακτιζων

15 v
116
116

λακτιζων ανεδωκε, μορον δ' ουκ ην εσαλυξαι.
 δευομνοι η ζιγχεσ πλειστον βαροσ ειλκονε παυωφ.
 υλασ δ' οχλυμνος. ωιοσ εφθεγξατο μυθοσ
 ου λησεισ γε θεοισ φυσιγνασ ταυτα ποιησασ.
 ναυηγον ριτασ απ' σωματοσ ωσ απ' πεδισ.
 ουκ ανμσ κατα γωαιαν αμεινων ηδασ κακιση.
 παχηρα τρωτε, παλλη τε, κη ειοσ ερομον. αλλα τλανη
 εισ υδαρμ' ερωτασ, εχθ' θεοσ εκεικον ομμα. (σασ
 ποινην συπισεισ μυων σερατω). ουλ' εσαλυξεισ.
Τ αυτ' ειπων. απεπυδυσεν εν υλασ. τον δε κατειδε
 λειχωπινασ οχρησπον εφεζομνοσ μαλακησ.
 λεινον δ' εζολολυξε, δραμων δ' ηγηελε μύεασιν.
 ωσ δ' εμασεν ην μοιραν εδυ χολοσ αννοσ απαντασ.
Θ τότε κρυκεασιν εοισ εκελυσαν τω ορθρομ.
 κηρυασεν ανηρονη δ' εσ δαματα φρωξαρτασ,
 παχεσ δυσνησ φιχαρ παποσ. οσ κατα λιμνω
 υππιωσ εζηωλωρ νεκρον δεμασ. ουδε παρ' οχλασ
 ην ηδη πλημασ, μεωσ δ' επωνηχερ ποντω.
 ωσ δ' ηλθον απ' οδου τεσ αμ' ηοι, πρωτων ανειση
 φρωξαρτησ υδι παλι χολουμνησ. ειωτε μυθομ.
Ω φιλοι. ει κη μουννοσ εγω κακα πολλα επεπνεθα
 εκ βαφαχων, η μοιρα κακη παντασι τετυκται.
 ημιδη εγω δυσπνοσ. επι φεισ πασασ ολειασ.

ΒΑΤΡΑΧΟ-

καὶ ἐν μὲν πρώτων. κατέκτανεν ἀρπάξασα,
 ἐχρίσθη γαλέην ζώοις ἕκ τοσούτων ἐλοῦσα.
 ἐν δ' ἄλλων πάλιν ἀνδρῶν ἀπηνέες ἐς μόρον ἦσαν,
 καινοτέραις τέχναις ξυλίον ὄδιον ἰθὺρόντες,
 ἢν παρὶσθε καλέοις μύων ὀλέτηραν εὐοσμη.
 ὁ τείτες ἢν ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μητέρι κελυῖ.
 τῶν ἄντων πύξεν φυσίγραθος ἐς βυθὸν ἄξας.
 ἀλλ' ἄγεθ' ὁ πλοισόμεθα κ' ἰδέσθωμεν ἐπ' αὐτούς.
 σώματα κοσμήσαντες ἐν ἔπεισι Δαισολέοισι. |
 οὗτ' εἰπὼν. αὐέπεισε καθὼς πλὴν ζεῖσαι ἅπαντας.
 καὶ οὗ μὲν ἔκόςυατ' ἀρκυς πολέμοιο μεμνηλῶς.
 κνημῖδας μὲν πρώτα πωδὴ κινήμῃσιν ἔθηκαμ,
 ῥήξαντες κυάμεις χλωρούς. ἐν τ' ἀσκήσαντες.
 οὓς αὐτοὶ ὄξυνοκ' ἐπισάνθησιν κατέφραξαν.
 θάρηκας δ' εἶχον καλαμοσιφένων ἀπ' εὐροσῶν.
 οὓς γαλέην δαίραντες, ἐπισπασίως ἐποίησαν.
 ἀσπίς δ' ἦν λίχνος ἐμεσόμφαλος. ἠλένου λόγχη,
 θυμῆκεις βελόνας, παγχάλεκτον ἔρπον ἀρκυς.
 ἠ δὲ κόρυς. ἐλέπυρον ἰδί κροτάφοισι καρύς.
 οὗτω μὲν μύθησεν ἐνοπλοῖ. ὥς δ' ἐνόησεν
 βάτραχοι. ἰζανίδουσαν ἀφ' ὕδατος. εἰς δ' ἕνα χῶρον
 ἔλθόντες. ἐσλιν ξύναρην πολέμοιο κακοῖο
 σκεπήσμενων δ' αὐτ' ἴπθου ἰσάσσο, ἢ τίς ὁ θρυλλος
 κῆροξ

ΜΥΟΜΑΧΙΑ *consuetudinariam*

κῆροξ ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σκῆπτρον μετὰ χειρὶ,
 τυρογλύφου υἱὸς μετελήτοσθ' ἑμβασιχούτος.
 ἀγγέλλων πολέμοιο κακὴν φάτιρ. εἰπὼς τε μύθον.
 ὦ βάτραχοι. μύες ὑμῖν ἀπειλήσαντες ἐπιμύσαν
 εἰπεῖν ὁ πλὴν ζεῖσαι ἰδί πῶλεμον τεμάχηντε.
 εἶδον ἦ καὶ ὕδαρ φυχάρπαγα, ὃν κατέπεφνε
 ὑμέτερος βασιλεὺς φυσίγραθος. ἀλλ' ἀμάχηδε,
 ὅτι πῶς ἐν βάτραχοισιν ἀεὶ σῆσ' ἡ γαίτε.
 ὦς εἰπὼν ἀπέφινε λόγος δ' εἰς οὐατα μύων
 εἰσελθὼν ἐτάραξε φένας βατράχων ἀγρόχων.
 μεμφομένων δ' αὐτῶν φυσίγραθος εἶπεν αἰσάσας.
 ὦ φίλοι. οὐκ ἐκτενον ἐγὼ μῦθον οὐδέ κατέιδον
 ὀχλύμῃσιν πάντως ἐπίγη πάλιν πρὸς λίμνῃ,
 νήξεις τὰς βατράχων μιμούμενος. οἱ δὲ κάκιστοι
 νῦν ἐμὲ μέμφονται ἐν αἰάπορ. ἀλλ' ἄγε βολῆν
 ἐκτίστωμεν ὅπως ὀδλίσις μῦσος ἰθὺρόστωμεν.
 οἱ ἦν ἐγγύθεν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶν' αἰετα.
 σώματα κοσμήσαντες, ἐνοπλοῖ σῶμῃσιν ἅπαντες
 ἀκροῖς πᾶρ χεῖλεσιν ὁ πῦκα κατὰ κρημνοσ ὁ χῶρος.
 ἠνίκα δ' ὀρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἰδέσθωσιν,
 στραξιόμενοι κορύθον, ὅσ' οὐδὲν ἀντίον ἔλθοι,
 ἐσ λίμνῃ αὐτοῦ ἐν ντεσιν θίου βάλομεν.
 οὗτω γὰρ πύξαντες ἐν ὕδασι τῶν ἀκολύμβων.

ἡσίομεν θνήσκουσ' ἔμνοκτόνον ὡς ἔσσομεν.
 Ως ἄρα φωνήσας, ὅσποισ' ἐνέδυσεν ἅπαντας.
 Φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας ἰὰς ἀμφεκάλυψαν.
 θώρηκας δ' ἔχεν χλοοφάντα γάλακτος ἀπὸ τεύτλων.
 φύλλα δὲ τῶν κραιβάδων εἰς ἀσπίδας ἐν ἡσκησασμ.
 ἔγχος δ' ὀξύχοινοσ' ἐκάστω μακρὸς ἀρήρει.
 ἡ κόρυθος κοχλίων λεπτῶν κράα' ἀμφεκάλυπτον.
 φασγάνοι δ' ἐσθλὴν ὄρχαοσ' ὑψιλήσοι,
 σιιόντες λόγχασ'. θυμοῦ δ' ἐπλητοῖε κάσας.
 Ζεὺς δὲ θεοῖσ' καλέσας εἰς οὐρανὸν ἀστρόεντα,
 ὅτι πολέμοσ' ὀλιθὺν δεξιᾶσ' κρατεροῦσ' τε μαχητᾶσ'
 πολλοῖσ' ἔμεγαλῶσ', ἡ δ' ἔγχασ' μακρὰ φέροντασ',
 οἷοσ' κεν πύργων στρατὸσ' ἔρχεται ἡ δὲ γιγάντων,
 ἡ λυγρῶν ἐρέφνε. πίνον βαρβάρχοισιν ἀρωγῆ·
 ἡ μισοσιν ἀθανάτων, ἡ ἀθανάτων προσέειπεν·
 ὦ θυγατερ, μισοσιν ἡρ' ἐπαλεξήσομαι παρεύσοι·
 καὶ γάρ σου κατὰ νηὸσ' αἰεὶ σκιρτῶσιν ἅπαντες,
 κνίσσῃ τερπόμενοι καὶ ἐδέσασσαν ἐκ θυσάων.
 Ως ἄρ' ἔφη κρονίδησ' τόνδε προσέειπεν ἀθήνη.
 ὦ πάτερ, οὐκ ἂν πώποτ' ἐγὼ μισοσ' τερομενίοισιν
 ἐλοσμίην ἐπ' ἀρωγῶσ'. ἐπεὶ κακὰ πολλὰ μ' ἔοργασμ.
 σέμματά βλάπτοντες καὶ λύχασσ' ἐνεκ' ἐλαίοσ'.
 ὣσ' δὲ μὲσ' λίνην ἔδακε φένας, οἷον ἐρέξαν.

πίπλον

Πέπλον μὲσ' κατέξωσαν ὄν ἰξύφηνα καμουσά,
 ἐκ ροδάνησ' λεπῆσ' καὶ σήμονα λεπτὸν ἔνησο.
 Ἰώλασ' τ' ἐμ ποῖησαν. ὅλ' ἡ πῶντι μοι ἐπίσθ.
 καὶ πρᾶσαι μετόκοσ'. ^{ἡσίομεν} Ἰούρου χάριν ἰξώρησμοσιν.
 χησομενὴν ἰξύφηνα ἡ οὐκ ἐχω αὐτα ποδῶνα.
 ἀλλ' οὐδ' ὡσ' βαρβάρχοισιν ἀρηγίμων οὐκ ἐθελήσο.
 εἰσὶ ἰξ' οὐδ' ἀυρὶ φένας ἐμ πεδί. ἀλλὰ με πρῶτον
 ἐκ πολέμοσ' αἰοῦσοσιν. ἐπεὶ λίνην ἐκοσπῶσω
 ὑπὸσ' δουρομενίω. οὐκ εἰσῶσιν δουροῦντ' ἐσθ'
 οὐδ' ὀλίπον καταμῦσοσιν. ἐγὼ δ' αὐπνοσ' κατεκείμην
 τὴν κεφαλὴν ἀλγούσῃ, ἔωσ' ἐβόησεν ἀλίκτωσ'.
 ἀλλ' ἄγε παυσώμεθα θεοὶ ἰούτοισιν ἀρηγίην,
 μῆκέτισ' ὑμείων φροθῆ βέλφ' ὀξυόεντι.
 εἰσὶ ἰξ' ἀγχεμάχοι καὶ εἰ θεὸσ' ἀντίθ' ἐλοσσι
 πάντες δ' οὐρανόθεν τερπόμεθα λίνην ὀρῶντ' ἐσθ'.
 Ως ἄρ' ἔφη τῆ δ' αὐτὴν πεπίθορον θεοὶ ἄλλοι
 πάντες. ὁμῶσ' δὲ ἀοχλέθ' ἡλυθον εἰσ' ἕνα χῶρον.
 κάσθ' ἡλυθον κήρυκε τέρασ' πολέμοιο φέροντε.
 καὶ τότε κώνωποσ' μεγάλασ' σάλπιγγασ' ἔχοντ' ἐσθ',
 ληνὸν ἐσάλασζον πολέμοσ' κτύπον, οὐρανόθεν δὲ
 Ζεὺσ' κρονίδησ' βρόντησ' ἐπέτερασ' πολέμοιο κακοῖο.
 Πρῶτοσ' δ' ὑψιβάσοσ'. λειχίνορα οὐτασ' δουρεῖ.
 ἐσθ' ὅτ' ἐν προμάχοισ' κατὰ γαστέρα εἰσ' μέσον ἡπῆσ',

C 5

ΒΑΤΡΑΧΟ-

καλλ' ἔπειν πηνής, ἀπαλάς δ' ἐκόνισιν ἐθείρας
 φρωλοδύτης δέ μετ' αὖθ' ἄκόντισι πηλείονα.

⁴⁰ ⁷⁰ ε. ⁴⁵ ⁷⁵ ⁸⁰ ⁸⁵ ⁹⁰ ⁹⁵ ¹⁰⁰ ¹⁰⁵ ¹¹⁰ ¹¹⁵ ¹²⁰ ¹²⁵ ¹³⁰ ¹³⁵ ¹⁴⁰ ¹⁴⁵ ¹⁵⁰ ¹⁵⁵ ¹⁶⁰ ¹⁶⁵ ¹⁷⁰ ¹⁷⁵ ¹⁸⁰ ¹⁸⁵ ¹⁹⁰ ¹⁹⁵ ²⁰⁰ ²⁰⁵ ²¹⁰ ²¹⁵ ²²⁰ ²²⁵ ²³⁰ ²³⁵ ²⁴⁰ ²⁴⁵ ²⁵⁰ ²⁵⁵ ²⁶⁰ ²⁶⁵ ²⁷⁰ ²⁷⁵ ²⁸⁰ ²⁸⁵ ²⁹⁰ ²⁹⁵ ³⁰⁰ ³⁰⁵ ³¹⁰ ³¹⁵ ³²⁰ ³²⁵ ³³⁰ ³³⁵ ³⁴⁰ ³⁴⁵ ³⁵⁰ ³⁵⁵ ³⁶⁰ ³⁶⁵ ³⁷⁰ ³⁷⁵ ³⁸⁰ ³⁸⁵ ³⁹⁰ ³⁹⁵ ⁴⁰⁰ ⁴⁰⁵ ⁴¹⁰ ⁴¹⁵ ⁴²⁰ ⁴²⁵ ⁴³⁰ ⁴³⁵ ⁴⁴⁰ ⁴⁴⁵ ⁴⁵⁰ ⁴⁵⁵ ⁴⁶⁰ ⁴⁶⁵ ⁴⁷⁰ ⁴⁷⁵ ⁴⁸⁰ ⁴⁸⁵ ⁴⁹⁰ ⁴⁹⁵ ⁵⁰⁰ ⁵⁰⁵ ⁵¹⁰ ⁵¹⁵ ⁵²⁰ ⁵²⁵ ⁵³⁰ ⁵³⁵ ⁵⁴⁰ ⁵⁴⁵ ⁵⁵⁰ ⁵⁵⁵ ⁵⁶⁰ ⁵⁶⁵ ⁵⁷⁰ ⁵⁷⁵ ⁵⁸⁰ ⁵⁸⁵ ⁵⁹⁰ ⁵⁹⁵ ⁶⁰⁰ ⁶⁰⁵ ⁶¹⁰ ⁶¹⁵ ⁶²⁰ ⁶²⁵ ⁶³⁰ ⁶³⁵ ⁶⁴⁰ ⁶⁴⁵ ⁶⁵⁰ ⁶⁵⁵ ⁶⁶⁰ ⁶⁶⁵ ⁶⁷⁰ ⁶⁷⁵ ⁶⁸⁰ ⁶⁸⁵ ⁶⁹⁰ ⁶⁹⁵ ⁷⁰⁰ ⁷⁰⁵ ⁷¹⁰ ⁷¹⁵ ⁷²⁰ ⁷²⁵ ⁷³⁰ ⁷³⁵ ⁷⁴⁰ ⁷⁴⁵ ⁷⁵⁰ ⁷⁵⁵ ⁷⁶⁰ ⁷⁶⁵ ⁷⁷⁰ ⁷⁷⁵ ⁷⁸⁰ ⁷⁸⁵ ⁷⁹⁰ ⁷⁹⁵ ⁸⁰⁰ ⁸⁰⁵ ⁸¹⁰ ⁸¹⁵ ⁸²⁰ ⁸²⁵ ⁸³⁰ ⁸³⁵ ⁸⁴⁰ ⁸⁴⁵ ⁸⁵⁰ ⁸⁵⁵ ⁸⁶⁰ ⁸⁶⁵ ⁸⁷⁰ ⁸⁷⁵ ⁸⁸⁰ ⁸⁸⁵ ⁸⁹⁰ ⁸⁹⁵ ⁹⁰⁰ ⁹⁰⁵ ⁹¹⁰ ⁹¹⁵ ⁹²⁰ ⁹²⁵ ⁹³⁰ ⁹³⁵ ⁹⁴⁰ ⁹⁴⁵ ⁹⁵⁰ ⁹⁵⁵ ⁹⁶⁰ ⁹⁶⁵ ⁹⁷⁰ ⁹⁷⁵ ⁹⁸⁰ ⁹⁸⁵ ⁹⁹⁰ ⁹⁹⁵ ¹⁰⁰⁰

πῆξεν δ' ἐν σέρνῳ σιβαρὸν ὄδρῳ, θ' ἔνδ' ἰππῶντα.
 εἶλε μέλας θάνατος. **Τυχή** δ' ἐκ σώμαρος ἔβη. **Πύλω**

στυλῶος δ' ἄρ' ἔπεφνε βαλὼν κείρ' ἐμβασιχούρομ.
 ἄρτοφάγος δέ πολυφῶνον κατὰ γαστέρα τίτερον.

ἔειπε δέ πηνής **Τυχή** δέ μελέων ἔζεβη.
Λιμνόχαιρος δ' ὡς εἶδεν ἀποχόμῳνον πολυφῶνον,

φρωλοδύτην πέρφ' ἰππολοισί' ἔβωσεν ἐπιφθᾶς,
 αὐχένα πᾶρ μέσων, θ' ἔνδ' ἰππολοισί' ἔκαλυψε.

Λειχίνωρ δ' αὐτῷ πτύσκερ' ἄσρι φαινώ.
 ἔβαλεν οὖν δ' ἀφ' ἑμῶν τε καθ' ἡπεί. ὡς δ' ἐνόησε

κραμβοφάγος ὄχρασι βαθείαις ἐμπεσε φεύζον.
Ἄλκ' οὖν δ' ὡς ἀπέληγεν ἐν ὑδασίν' ἤλασε δ' αὐτόν.

κέπτεσε δ' οὐκ ἀνέθυσερ, ἐβ' ἄπ' ἑρ δ' ἄμματι λίμ
 πρ' ἑρέφω. αὐθ' ἔνδ' ἰππολοισί' ἔξετανύθη. **(κ)**

χορδῆσι λιπαρῶσι τε πορῶν ἄμμος λαγόνεσσιν.
Λιμνήσιος δ' ὄχρασι τυρόλυφον ἔξεν ἀείξε.

πῆρνολύφον ἔϊδ' ὡν καλαμίνθιος, εἰς φόβον ἤλθεν.
Ἰλαρ δ' ἐς λίμνῳ φεύζον τὴν ἀσπίδα ῥίφας.

ὑθρόχαιρος δέ τε πέρφ' ἰππολοισί' βασιλῆα,
Χερμαδίω πλῆξας κατὰ βρέγματος. ἐγμέφαλος ἔ,

ἐκ ῥίνων ἔσαξε. **Παλάωτος** δ' ἄμματι γαῖα.
Λειχοπίναξ

ΜΥΟΜΑΧΙΑ

λειχοπίναξ δ' ἐκτενεν ἀμύμονα βορβοροκοίτην
 ἔγχε' ἐπαίξασ. θ' ἔνδ' ἰππολοισί' ἔκαλυψε.

πρατοφάγος δ' ἐσθλὸν πρὸς ἑὶ λκυσὶ κνιστοδὸν ἄκρη
 ἐν λίμνῳ δ' ἀπὲρ πνίξε κρατήσασ χεῖρι τένοντα.

Τιχάρ παξ δ' ἤμυν' ἐτέρων πρὸς πεινείων,
 καὶ βάλε πηλούσιον κατὰ νηδύος εἰς μέσον ἡπαρ.

παίπε δέ οἱ πρόσθεν **Τυχή** δ' ἄτιδος δε βεβήκει.
Πηλοβάτης δ' ἐσθλὸν πηλοῦ βράκα ῥίφεν ἐπ' αὐτόν.

καὶ βέτωρ ἔγχεσι, θ' ἔξετ' ἑταρ πρὸς μικρόν.
Θυμώθης δ' ἄρα κείνος. ἐλὼν δέ γε χεῖρι παχείμ

κείμνον ἐν πρὸς ἑὶ λκυσὶ βρεμὸν ἄχρος ἀρούρης,
 ἔβ' ἔβαλε πηλοβάτην πρὸς πούνατα. πάσασ δ' ἐκλά

κνήμῳ δεξιτερῆ. πασι ὑπῆισ ἐν κονίσι, **(δ)**
Κραυγασίδης δ' ἤμυνε, καὶ αὐθ' ἰππολοισί' βᾶνεν ἐπ' αὐτόν.

τύπε μέσση δ' αὖθ' ἰππολοισί' πατέρα. πᾶσ' δέ οἱ ἔισσ
 ὄξυχοῖνος δύνε. **Χερμαί** δ' ἐκ χυρῶν ἅπαντα

ἔγχετ', ἐφελκόμενῳ πρὸς δούρατι χεῖρι παχείμ.
Πτοφάγος δ' ὡς εἶδεν ἐπ' ὄχρησιν ποταμοῖο

σιν ἄλκων ἐκ πόλεμος, ἀνεχάζσο. τέρερ δ' αὐθ' ἰππολοισί'
Ἰλαρ δ' ἐς τάφον, ὅπως φύγη αἰπὴν ὀλεθροῦ

φωξάρτης δ' ἔβαλεν φυσίγνασ ἐς πόδα ἄκρον.
Ἰλαρ δ' ἐπερὸ μῦθος ἐς λίμνῳ ἤλατο φεύζον.

φωξάρτης δ' ὡς εἶδεν ἐπ' ἡμίπην προπρόσοντα,
Λειχοπίναξ

ΒΑΤΡΑΧΟ-

καὶ οἱ ἐπέβραμν αὐτοῖς ἀπὸ κτάμναι μενέκωνων.
 πρασαῖος δ' ὡς εἶδεν ἐθ' ἡμίπυρον προπεσόντα,
 ἦλθε ὄξ' προμάχων θ' ἀκόντισιν ὄξει χροῖω.
 οὐδ' ἔρρηξε σάκος. χέτο δ' αὐτοῦ δουρὸς ἀκωκί.
 ἦν δὲ πρὸς μύεσιν νέος πᾶσις ἔξοχος ἄλλων,
 ἀγχιμαχος φίλος υἱὸς ἀμύμωνος ἄρτεπιβύλο
 ὄρχαιμος, αὐτῶν ἀρηφαίνων κρατερὸς μδριδάρ παξ,
 ὅς μόνος ἐν μύεσιν ἀειεὺεσσε μάχεσθαι.

Σὺ δὲ πρὸ λίμνῳ γαυροῦ μῦθος οἷος ἀπ' ἄλλων.
 εὐεβστῦρ δὲ προήσεν βαβράχων γένος ἀχιμητάω.
 κωνύκην ἔζετέλωσέρ. ἐπὶ μέγα οἰθένος ἦεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατήρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε.

Τότ' ἀπαχμυένος βαβράχης σὺκτερε κρονίων,
 κινήσας δὲ κάρη, θίγγει δ' ἐφθέγγεαρ φωνήν.

ὦ πόρι· ἦ μέγα ἔρην ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄξωμαι.
 οὐ μικρόν μ' ἐπλήξε μδριδάρ παξ κατὰ λίμνῳ,
 ἐνναρῆεν βαβράχης βλεμεαῖωνων. ἀλλὰ τάχιστα
 παχιάσθε πέμψω μὲν πολεμόκλονον. ἢ δὲ θ' ἄρηρο
 ὅμιμιν ἀποχίσοις μάχης κρατερόν περ ἔόντα.

ὦς ἄρ' ἔφη κρονίδης. ἄρησ δ' ἀπαμείβω μύθω.
 οὐτ' ἄρ' ἀθηνάκης κρονίδης θένος οὐτε ἄρηος
 ἰσχύσει βαβράχοισιν ἀρηγέμων αἰπὺν ὄλεθρον.
 ἀλλ' ἄγε πάντες ἰωμῶ ἀρηγόντες, ἢ τῶν ὄπλων

κινείσθω

ΜΥΟΜΑΧΙΑ.

κινείσθω μέγα πτανοκτόνον ὀβριμοδρόμ.
 ὦ πᾶνας πέφνες ἀρίστους ἔξοχε πάντα.
 ἐμίλαδόν τ' ἐπέδρασε. ἴλ' ἄγρια φύλα γιγάντων.

ὦς ἄρ' ἔφη. κρονίδης δ' ἔβαλε φολόντα κδραυόν.
 πρῶτα μὲν ἐβρόντησε. μέγαν δ' ἐλέλιξεν ὄλυμπε
 αὐτὰρ ἔπειτα κδραυόν Λεμαλέον διὸς ὄπλων,
 ἦκ' ἐπιδνήσασ. ὅλ' ἄρ' ἐπῆσχερὸς ἀνάκτες.

πῶνας μὲν ἐφθέησε βαλὼν βαβράχης τε μῦας τε.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέλιπε μῦθος σερατος, ἀλλ' ἐπὶ μᾶλ'
 ἴσο προήσεν βαβράχων γένος ἀχιμητάων,
 εἰ μὴ ἄπ' ὄλυμπε βαβράχης ἐλέησε κρονίων.

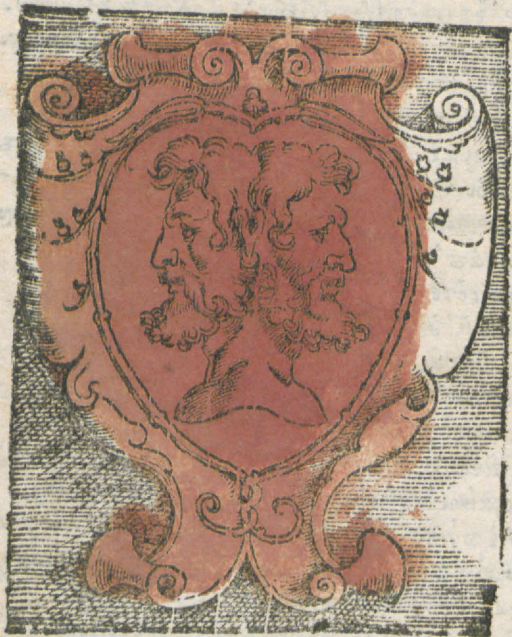
ὄς ρά τότε βαβράχοισιν ἀρηγίς θυεῖσ πεμψερ.
 ἦλθον δ' ἰζαίφης νοτάκμονδ ἀμιλοχίλαι,
 λοξολάται σεβλοῖ φαλιδδομοῖ ὄσε ἀνὸ σερμοῖ.
 ὄσφουεῖς πλατύνωρι. ἀπασί λβοντες ἐνώμοισ.

ελαισοὶ χειροτένοντες. ἀπ' ἔρρων ἐσσεώντες.
 ὄκτάποδες δὲ κάρηνοι ἀχειρέβ. οἱ δὲ καλεῦνται
 καρκίνοι οἱ γὰ μῦθων οὐράς στράτεσιν ἔκοπτον,
 ἢ δὲ πόδας, ὦ χείρας. ἀρεγιάπροντα δὲ λόγχαῖ.

οὖς δ' ἐπέδρασαν λειλοῖ μύθω οὐδ' ἐπέμηναν.
 ἐς δὲ Φυγὴν ἐβράποντα. ἐδύερ δ' ἦλίσσ' ἔδη.
 καὶ πολέμος τελετῆ. μονομόρφος ἔζετελέσθω.

Τέλος τ' ὀμίρης βαβράχομομαχίας.

Hagduae, per Iohannem Secerium, Anno
M. D. XXXI. Mense Augusto.

as v
with
hair

15 v
mit
hrit

